

**LIETUVOS BANKO
PRIEŽIŪROS TARNYBOS
FINANSINIŲ PASLAUGŲ IR RINKŲ PRIEŽIŪROS DEPARTAMENTO
DIREKTORIUS**

**SPRENDIMAS
DĖL G. P. IR ERGO INSURANCE SE GINČO NAGRINĖJIMO**

2017 m. balandžio 12 d. Nr. 242-154
Vilnius

Lietuvos bankas gavo G. P. (toliau – pareiškėjas) atstovaujančio advokato padėjėjo S. G. (toliau – pareiškėjo atstovas) kreipimąsi, kuriuo pareiškėjo atstovas prašė išnagrinėti tarp G. P. ir *ERGO Insurance SE*, veikiančios Lietuvoje per įsteigtą filialą, (toliau – draudikas) kilusį ginčą.

N u s t a t y t a:

2016 m. spalio 14 d. įvyko eismo įvykis, kurio metu dėl transporto priemonės „Mercedes Benz“ valdytojo kaltės buvo sugadintas pareiškėjui priklausantis automobilis „Rover 620“. Kadangi transporto priemonės „Mercedes Benz“ valdytojų civilinė atsakomybė buvo apdrausta Vokietijoje veiklą vykdančioje draudimo įmonėje „DEVK Allgemeine Versicherungs-AG“, pareiškėjas 2016 m. spalio 21 d. kreipėsi į draudiką, kaip į draudimo įmonės „DEVK Allgemeine Versicherungs-AG“ atstovą pretenzijoms nagrinėti, prašydamas išmokėti transporto priemonei „Rover 620“ dėl 2016 m. spalio 14 d. įvykio padarytą žalą atlyginančią draudimo išmoką.

Remiantis ginčo šalių pateiktais paaiškinimais, nustatyta, kad pareiškėjas draudikui pateikė UAB „AutoRC“ sudarytą „defektacinį aktą“, kuriame nurodyta, kad „preliminari transporto priemonės remonto kaina yra 1 850 Eur“. Draudikas, remdamasis pareiškėjo pateiktais duomenimis apie galimą transporto priemonės „Rover 620“ remonto išlaidų dydį ir vadovaudamasis Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2004 m. birželio 23 d. nutarimu Nr. 795 patvirtintų Eismo įvykio metu padarytos žalos nustatymo ir išmokos mokėjimo taisyklių (toliau – Taisyklės) 14 punktu, kuriame nustatyta, kad turtą remontuoti ekonomiškai netikslinga, jeigu būtinos remonto išlaidos yra lygios 75 procentams turto rinkos vertės iki eismo įvykio arba didesnės, priėmė sprendimą transporto priemonę „Rover 620“ dėl 2016 m. spalio 14 d. įvykio pripažinti sunaikinta.

Draudikas pareiškėją 2016 m. lapkričio 18 d. raštu informavo, kad draudimo išmokos, atlyginančios žalą dėl transporto priemonės „Rover 620“ sunaikinimo, dydis yra 311 Eur. Pareiškėjo atstovas, nesutikdamas su draudiko nustatytu draudimo išmokos, atlyginančios žalą dėl transporto priemonės „Rover 620“ sunaikinimo, dydžiu, draudikui pateikė pretenziją, kurioje nurodė, kad pareiškėjas „dėl visos eilės aplinkybių šiuo metu negali pirkti naujo automobilio, todėl transporto priemonės „Rover 620“ remontas yra ekonomiškai tikslingas.“ Pareiškėjo atstovas taip pat nurodė, kad UAB „AutoRC“ nustatyta preliminari transporto priemonės „Rover 620“ remonto kaina yra šešis kartus didesnė nei draudiko apskaičiuota 311 Eur žala dėl automobilio sunaikinimo. Pareiškėjo atstovas pabrėžė, kad draudiko apskaičiuota 311 Eur draudimo išmoka neatlygina transporto priemonės „Rover 620“ remonto išlaidų ir „neproporcingai neatitinka paties draudiko rekomendacijos neberemontuoti automobilio, nes patyręs pažeidimus pareiškėjo automobilis pirkėjams nepaklausus, o už 311 Eur draudimo išmoką techniškai tvarkingo automobilio įsigyti neįmanoma.“ Remdamasis nurodytomis aplinkybėmis, pareiškėjo atstovas draudiko prašė pakartotinai apsvarstyti priimtą sprendimą dėl mokėtinos 311 Eur draudimo išmokos, atlyginančios žalą dėl transporto priemonės „Rover 620“ sunaikinimo.

Draudikas pateiktame atsakyme į pareiškėjo atstovo pretenziją nurodė, kad, vadovaujantis

Taisyklių 14 punktu, žala dėl turto sunaikinimo yra apskaičiuojama pagal sunaikinto turto rinkos vertę iki sunaikinimo ir likutinę vertę po eismo įvykio, todėl 311 Eur draudimo išmoka, atlyginanti žalą dėl transporto priemonės „Rover 620“ sunaikinimo, buvo apskaičiuota pagal skirtumą tarp draudiko eksperto nustatytos 493 Eur transporto priemonės rinkos vertės ir 182 Eur likutinės vertės.

Pareiškėjo atstovas, nesutikdamas su draudiko apskaičiuotu žalos dydžiu, teigė, kad draudikas įrodymais nepagrindė, kad automobilio rinkos vertė yra būtent 493 Eur, o likutinė vertė – 182 Eur. Pareiškėjo atstovas taip pat nurodė, kad pagal Taisyklių 14 punkto nuostatas žala dėl automobilio sunaikinimo turi būti apskaičiuota iš automobilio rinkos vertės atėmus jo likutinę vertę po eismo įvykio. Pareiškėjo atstovo teigimu, draudiko ekspertai nustatė 493 Eur sugadintos transporto priemonės „Rover 620“ rinkos vertę ir 182 Eur likutinę vertę. Pareiškėjo atstovas pabrėžė, kad nurodytos aplinkybės patvirtina, kad draudiko ekspertai nepagrįstai žalos dėl transporto priemonės sunaikinimo dydį apskaičiavo ne pagal sunaikintos transporto priemonės „Rover 620“ rinkos vertę iki jos sunaikinimo, o pagal sugadinto automobilio rinkos vertę. Atsižvelgdamas į tai, pareiškėjo atstovas teigė, kad draudimo išmoka, apskaičiuota pagal skirtumą tarp sunaikintos transporto priemonės „Rover 620“ rinkos vertės iki jos sunaikinimo ir jos likutinės vertės, yra daug didesnė, nei apskaičiuota pagal sugadinto automobilio rinkos ir likutinės verčių skirtumą.

Pareiškėjo atstovas taip pat nurodė, kad draudikas nesilaikė Lietuvos Respublikos saugaus eismo automobilių keliais įstatymo (toliau – Saugaus eismo automobilių keliais įstatymas) 27 straipsnio 6 dalies reikalavimų Lietuvos Respublikos kelių transporto priemonių registruoti pateikti informaciją apie ekonomiškai netikslingą remontuoti transporto priemonę „Rover 620“.

Remdamasis nurodytomis aplinkybėmis, pareiškėjo atstovas Lietuvos banko prašė atsižvelgti į vartotojo, kaip silpnesniosios sutarties šalies, nusiskundimus ir tinkamai bei profesionaliai įvertinti Lietuvos bankui pateiktuose dokumentuose nurodytas aplinkybes.

Draudikas atsiliepime į pareiškėjo atstovo kreipimąsi nurodė, kad administruodamas 2016 m. spalio 14 d. eismo įvykį nustatė, kad dėl šiame eismo įvykyje transporto priemonei „Rover 620“ padarytų sugadinimų remonto išlaidos sudaro 1 850 Eur, t. y. daugiau nei 75 procentus automobilio rinkos vertės eismo įvykio dieną. Remdamasis Taisyklių 14 punkto nuostatomis, draudikas apskaičiavo transporto priemonės rinkos ir likutinės verčių skirtumą. Draudikas pabrėžė, kad 493 Eur transporto priemonės „Rover 620“ rinkos vertė ir 182 Eur automobilio likutinė buvo apskaičiuotos, remiantis Kelių transporto priemonių vertinimo instrukcijos, patvirtintos Lietuvos Respublikos susisiekimo ministro ir Lietuvos Respublikos finansų ministro įsakymu 2000 m. balandžio 17 d. Nr. 120 / 2000 m. balandžio 14 d. Nr. 101, (toliau – Instrukcija) nuostatomis. Pareiškėjui buvo išmokėta 367,30 Eur draudimo išmoka, atlyginanti pagal automobilio „Rover 620“ rinkos ir likutinės vertės skirtumą apskaičiuotą 311 Eur žalą dėl transporto priemonės sunaikinimo, pareiškėjo patirtas 20 Eur išlaidas už transporto priemonės diagnostiką ir 36,30 Eur automobilio transportavimo išlaidas. Remdamasis atsiliepime į pareiškėjo atstovo kreipimąsi nurodytomis aplinkybėmis, draudikas konstatavo, kad pareiškėjui išmokėta draudimo išmoka visiškai atlygino pareiškėjo patirtus nuostolius dėl 2016 m. spalio 14 d. eismo įvykio, todėl draudikas neturi pagrindo keisti priimto sprendimo dėl draudimo išmokos dydžio.

Atsikirsdamas į pareiškėjo atstovo teiginius, kad nebuvo laikomasi Saugaus eismo automobilių keliais įstatymo 27 straipsnio 6 dalies reikalavimų ir Lietuvos Respublikos kelių transporto priemonių registruoti nebuvo pateikta informacija apie ekonomiškai netikslingą remontuoti transporto priemonę „Rover 620“, draudikas nurodė, kad pagal minėto įstatymo nuostatas eismo įvykio kaltininko civilinę atsakomybę apdraudusios draudimo įmonės atstovams pretenzijoms nagrinėti nekyla pareiga pateikti informaciją apie transporto priemonės dėl eismo įvykio sunaikinimą.

K o n s t a t u o j a m a:

Vadovaujantis Vartotojų ir finansų rinkos dalyvių ginčų neteisminio sprendimo procedūros Lietuvos banke taisyklių, patvirtintų Lietuvos banko valdybos 2012 m. sausio 26 d.

nutarimu Nr. 03-23, (toliau – Vartotojų ir finansų rinkos dalyvių ginčų neteisminio sprendimo procedūros Lietuvos banke taisyklės) 45 punktu, vartojimo ginčai Lietuvos banke nagrinėjami laikantis rungimosi, ginčų nagrinėjimo operatyvumo, koncentracijos, ekonomiškumo ir bendradarbiavimo principų. Vartotojas ir finansų rinkos dalyvis privalo įrodyti tas aplinkybes, kuriomis remiasi kaip savo reikalavimų arba atsikirtimų pagrindu, išskyrus atvejus, kai remiamasi aplinkybėmis, kurių nereikia įrodinėti. Nagrinėdamas ginčą Lietuvos bankas atlieka pateiktų įrodymų vertinimą, kurio pagrindu priimamas sprendimas.

Atsižvelgiant į Lietuvos bankui ginčo šalių pateiktus dokumentus ir paaiškinimus, darytina išvada, kad šalių ginčas kyla dėl draudiko nustatytos 311 Eur žalos dėl transporto priemonės „Rover 620“ sunaikinimo pagrįstumo.

Dėl draudiko apskaičiuotos žalos dėl transporto priemonės „Rover 620“ sunaikinimo dydžio

Vertinant ginčo šalių nurodytas aplinkybes, kuriomis jos remiasi kaip savo reikalavimų ir atsikirtimų pagrindu, pažymėtina, kad pareiškėjo atstovas, nesutikdamas su draudiko nustatyta 311 Eur žala dėl transporto priemonės „Rover 620“ sunaikinimo, iš esmės ginčijo draudiko apskaičiuotą 493 Eur automobilio rinkos vertę, nurodydamas, kad ji buvo apskaičiuota pagal po 2016 m. spalio 14 d. eismo įvykio sugadintos transporto priemonės „Rover 620“ (transporto priemonės likučių) vertę. Pareiškėjo atstovas pabrėžė, kad Taisyklių 14 punkte nustatyta, kad žalos dėl transporto priemonės sunaikinimo nustatymo atveju skirtumas tarp automobilio rinkos ir likutinės verčių turi būti apskaičiuojamas pagal automobilio rinkos vertės iki sunaikinimo ir automobilio likučių po eismo įvykio (likutinės vertės) skirtumą. Pareiškėjo atstovas nurodė, kad pagal transporto priemonės „Rover 620“ rinkos vertės iki sunaikinimo ir likutinės vertės skirtumą apskaičiuota žala dėl automobilio sunaikinimo yra daug didesnė, nei draudiko nustatyta (311 Eur). Atsikirtimuose dėl pareiškėjo atstovo nurodytų aplinkybių draudikas pabrėžė, kad 493 Eur transporto priemonės „Rover 620“ rinkos vertė buvo apskaičiuota pagal Instrukcijos sąlygas.

Atsižvelgiant į pareiškėjo atstovo nurodytas aplinkybes, pažymėtina, kad pareiškėjo atstovas nepagrįstai teigia, kad 493 Eur transporto priemonės „Rover 620“ rinkos vertė buvo apskaičiuota remiantis duomenimis apie po 2016 m. spalio 14 d. eismo įvykio sugadinto automobilio rinkos vertę. Lietuvos bankui pateikti įrodymai patvirtina, kad draudikas nustatė, kad po 2016 m. spalio 14 d. eismo įvykio sugadintos transporto priemonės „Rover 620“ vertė buvo 182 Eur, o ne 493 Eur, nes automobilio likučių vertė buvo apskaičiuota vadovaujantis automobilio dalių, kurias galima panaudoti, sumine verte.

Svarbu pažymėti, kad draudiko nustatyta transporto priemonės „Rover 620“ likutinė vertė atitinka Instrukcijos 69 punkto nuostatas, kad apgadintos transporto priemonės likutinė vertė skaičiuojama vadovaujantis nesugadintų pagrindinių jos dalių, kurias galima panaudoti (realizuoti), suminės vertės nustatymo principu. Instrukcijos 69 punkte pateikta transporto priemonės likutinės vertės skaičiavimo formulė, pagal kurią, nustatant automobilio likutinę vertę, taikomas koregavimo koeficientas, priklausantis nuo automobilio sugadinimo laipsnio, automobilio populiarumo apgadintų automobilių rinkoje koeficientas, rizikos dėl neįvertintų gedimų bei pakitimų (paklausos) rinkoje koeficientas ir kt.

Lietuvos bankui draudiko pateikti dokumentai patvirtina, kad draudiko transporto priemonių žalų ekspertas V. K. transporto priemonės „Rover 620“ likutinę vertę apskaičiavo pagal Instrukcijoje įtvirtintas standartinės komplektacijos lengvųjų automobilių likutinės vertės skaičiavimo, vadovaujantis nesugadintų pagrindinių jo dalių, kurias galima panaudoti (realizuoti), suminės vertės nustatymo principu, sąlygomis, taikydamas šiose sąlygose nurodytus koregavimo koeficientus. Svarbu pažymėti, kad pareiškėjo atstovas neginčijo draudiko eksperto nustatytos 182 Eur automobilio „Rover 620“ likutinės vertės ir nepateikė jokių įrodymų, leidžiančių suabejoti draudiko eksperto pagal Instrukcijos 69 punkto nuostatas apskaičiuota automobilio likučių verte, jis tik prašė įvertinti, ar teisingai apskaičiuota 493 Eur transporto priemonės „Rover 620“ rinkos vertė.

Vertinant pareiškėjo atstovo nurodytas aplinkybes dėl draudiko eksperto nustatytos

493 Eur transporto priemonės „Rover 620“ rinkos vertės, pažymėtina, kad eismo įvykio metu padarytos ar atsiradusios vėliau kaip eismo įvykio pasekmė žalos nustatymo tvarką iš esmės reglamentuoja Lietuvos Respublikos transporto priemonių valdytojų civilinės atsakomybės privalomojo draudimo įstatymo (toliau – TPVCAPDĮ) ir Taisyklių nuostatos. Remiantis TPVCAPDĮ 15 straipsnio 3 dalimi ir Taisyklių 13 punktu, pažymėtina, kad nukentėjusio trečiojo asmens turtui padarytos žalos dydį nustato atsakingas draudikas, vadovaudamasis draudiko įgaliotų asmenų (ekspertų) ir (ar) turto vertintojų ataskaitomis ar išvadamis, įmonės, kurioje remontuojamas sugadintas turtas, pateiktais šio turto remonto išlaidų skaičiavimais ir (ar) atsižvelgdamas į įmonės, kuri turi teisę remontuoti sugadintą turtą, pateiktus šio turto remonto išlaidų skaičiavimus ar remonto išlaidų pagrindimo dokumentus, taip pat į nukentėjusio trečiojo asmens pateiktus žalos dydį įrodančius dokumentus.

Lietuvos bankui draudiko pateikti paaiškinimai ir įrodymai pagrindžia, kad draudikas, apskaičiuodamas, kad transporto priemonės „Rover 620“ rinkos vertė iki 2016 m. spalio 14 d. eismo įvykio – 493 Eur, vadovavosi Taisyklių 14 punkto nuostatomis ir apskaičiavo iki 2016 m. spalio 14 d. eismo įvykio nesugadintos transporto priemonės „Rover 620“ rinkos vertės dydį. Lietuvos bankui pateikti įrodymai pagrindžia, kad draudikas transporto priemonės „Rover 620“ rinkos vertę apskaičiavo vadovaudamasis lyginamosios vertės metodu, t. y. atsižvelgdamas į VŠĮ „Emprekis“ pateiktus duomenis apie pagal transporto priemonei „Rover 620“ analogiškų automobilių sandorių kainų palyginimą nustatytą automobilio rinkos vertę. Pažymėtina, kad draudiko nustatyta transporto priemonės „Rover 620“ rinkos vertė (493 Eur) atitinka Instrukcijos 5 punkto sąlygas.

Atkreiptinas dėmesys, kad nors pareiškėjo atstovas teigė, kad draudiko apskaičiuota 493 Eur transporto priemonės „Rover 620“ rinkos vertė yra nepagrįsta, tačiau Lietuvos bankui nepateikė jokių įrodymų, paneigiančių draudiko eksperto nustatytą automobilio rinkos vertę. Kadangi TPVCAPDĮ 15 straipsnio 3 dalies ir Taisyklių 13 punkto nuostatose įtvirtinta draudiko pareiga nustatyti žalą implikuoja pareigą turėti kvalifikuotus darbuotojus, sugebančius tinkamai įvertinti padarytą žalą, darytina išvada, kad draudiko pateikti faktiniai duomenys apie nustatytą 493 Eur transporto priemonės „Rover 620“ rinkos vertę iki 2016 m. spalio 14 d. eismo įvykio laikytini patikimesniu žalos dydžio įrodymu nei pareiškėjo atstovo teiginiai apie draudiko nustatytos automobilio rinkos vertės nepagrįstumą. Todėl, remiantis nustatytomis aplinkybėmis, pažymėtina, kad draudikas, apskaičiuodamas žalos dėl transporto priemonės sunaikinimo dydį, pagrįstai vadovavosi draudiko eksperto nustatytais duomenimis, kad transporto priemonės „Rover 620“ rinkos vertė – 493 Eur.

Atsižvelgiant į pareiškėjo atstovo draudikui pateiktoje pretenzijoje nurodytas aplinkybes, kad pagal 493 Eur transporto priemonės „Rover 620“ rinkos vertės ir 182 Eur likutinės vertės skirtumą apskaičiuotos 311 Eur draudimo išmokos, atlyginančios žalą dėl transporto priemonės „Rover 620“ sunaikinimo, nepakanka atkurti automobilio būklei, buvusiai iki 2016 m. spalio 14 d. eismo įvykio, pažymėtina, kad transporto priemonių valdytojų civilinės atsakomybės privalomojo draudimo teisiniuose santykiuose yra įgyvendinamas Lietuvos Respublikos civilinio kodekso (toliau – CK) 6.251 straipsnyje įtvirtintas visiško nuostolių atlyginimo principas, kuris iš esmės reiškia, kad žalos atlyginimu turi būti siekiama grąžinti ją patyrusį asmenį į iki pažeidimo buvusią padėtį. Teisingas žalos atlyginimas reiškia ir tai, kad sprendžiant ginčą dėl žalos atlyginimo turi būti nustatytas tikrasis žalos dydis, nes, nustatius mažesnę už tikruosius nuostolius žalos dydį, lieka iš dalies neapgintos nukentėjusio asmens teisės. Kai nustatytas žalos dydis viršija tikruosius nuostolius, nukentėjęs asmuo nepagrįstai praturtėja skolininko sąskaita (Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2014 m. sausio 7 d. nutartis, priimta civilinėje byloje Nr. 3K-3-44/2015).

Teismų praktikos taikant įstatymus dėl atlyginimo turtinės žalos, padarytos eismo įvykio metu, apibendrinimo apžvalgoje, aprobuotoje Lietuvos Aukščiausiojo Teismo Teisėjų senato 2000 m. birželio 16 d. nutarimu Nr. 27, Lietuvos Aukščiausiasis Teismas konstatavo, kad transporto priemonės pripažinimas sunaikinta (ekonomiškai netikslinga remontuoti) nereiškia fizinio šio objekto išnykimo. Lietuvos Aukščiausiasis Teismas taip pat pažymėjo, kad automobilių

pripažinus ekonomiškai netikslingu remontuoti, automobilio vardinės vertės prieš eismo įvykį ir likutinės vertės po įvykio skirtumas sudaro atlygintinus nukentėjusiojo nuostolius. Teismas pabrėžė, kad toks žalos apskaičiavimas užtikrina realų nuostolių atlyginimą nukentėjusiajam, orientuoja žalos prievolių santykių dalyvius vykdyti žalos atlyginimo prievolę racionaliai, ekonomiškai ir neleidžia nukentėjusiajam pagerinti savo turinės padėties labiau už tą, kuri buvo iki jo teisių pažeidimo.

Atsižvelgiant į tai, kad, transporto priemonę pagal Taisyklių 14 punkto sąlygas pripažinus sunaikinta, nukentėjusiam trečiajam asmeniui paliekama teisė pasinaudoti automobilio likučiais (remontuoti, nors ir esant netikslingam remontui, realizuoti likusias dalis ar pan.), darytina išvada, kad, draudimo išmoką apskaičiavus iš transporto priemonės rinkos vertės išskaičiuojant nukentėjusiam trečiajam asmeniui paliktą realizuoti automobilio likučių sumą, nustatyta draudimo išmoka atitinka CK 6.251 straipsnyje įtvirtintą visiško nuostolių atlyginimo principą.

Apibendrinant Lietuvos banko nustatytas aplinkybes, pažymėtina, kad draudiko apskaičiuota 311 Eur draudimo išmoka, atlyginanti žalą dėl transporto priemonės „Rover 620“ sunaikinimo, atitinka Taisyklių 14 punkto nuostatas ir neprieštaruoja CK 6.251 straipsnyje įtvirtinto visiško nuostolių atlyginimo principo įgyvendinimui. Atsižvelgiant į tai ir įvertinus aplinkybę, kad pareiškėjo atstovas Lietuvos bankui nepateikė įrodymų, paneigiančių draudiko nustatytą žalą dėl transporto priemonės „Rover 620“ sunaikinimo dydį (311 Eur), darytina išvada, kad pareiškėjo atstovo pretenzijoje draudikui keliamas reikalavimas pakartotinai apsvarstyti sprendimą dėl draudimo išmokos dydžio yra nepagrįstas, todėl atmestinas.

Dėl Saugaus eismo automobilių keliais įstatymo 27 straipsnio 6 dalies reikalavimų

Atsižvelgiant į pareiškėjo atstovo teiginius, kad draudikas nesilaikė Saugaus eismo automobilių keliais įstatymo 27 straipsnio 6 dalies reikalavimų, pažymėtina, kad minėtame įstatyme nustatyta, kad kai draudimo įmonė, apdraudusi atsakingo už eismo įvykio metu padarytą žalą asmens civilinę atsakomybę, arba Lietuvos Respublikos transporto priemonių draudikų biuro įgalioti asmenys (paskirti ekspertai), vadovaudamiesi Vyriausybės patvirtintomis Eismo įvykių metu padarytos žalos nustatymo ir draudimo išmokų mokėjimo taisyklėmis, nustato, kad eismo įvykio metu nukentėjusiam trečiajam asmeniui transporto priemonę remontuoti ekonomiškai netikslinga, informacija apie šią transporto priemonę turi būti pateikta Lietuvos Respublikos kelių transporto priemonių registru. Tokios transporto priemonės techninė apžiūra susisiekiama ministro arba jo įgaliotos institucijos nustatyta tvarka panaikinama ir ši transporto priemonė turi teisę sugrįžti į Lietuvos Respublikos viešąjį eismą tik po atkuriamojo remonto patvirtinus, kad ji yra tinkamai suremontuota ir yra žmonių sveikatai bei saugumui nepavojinga. Ši transporto priemonė vėl gali dalyvauti viešajame eisme tik nustatyta tvarka panaikinus draudimą dalyvauti viešajame eisme.

Draudikas Lietuvos bankui nurodė, kad jam, kaip draudimo įmonės „DEVK Allgemeine Versicherungs-AG“ atstovui pretenzijoms nagrinėti, nekilo pareiga pagal Saugaus eismo automobilių keliais įstatymo 27 straipsnio 6 dalies nuostatas Lietuvos Respublikos kelių transporto priemonių registru pateikti informaciją apie transporto priemonės „Rover 620“ sunaikinimą.

Svarbu pažymėti, kad draudimo įmonės atstovo pretenzijoms nagrinėti pareigos įtvirtintos TPVCAPDĮ 14 straipsnyje. TPVCAPDĮ 14 straipsnio 1 dalyje nustatyta, kad kitos Europos Sąjungos valstybės narės ar užsienio valstybės draudimo įmonės atstovas pretenzijoms nagrinėti Lietuvoje yra šios įmonės patikėtinis, skiriamas žalos administravimo ir išmokos mokėjimo funkcijoms šios draudimo įmonės vardu atlikti. Remiantis 14 straipsnio 3 dalies nuostatomis, kai atstovas pretenzijoms nagrinėti, paskirtas Lietuvoje, nustato Lietuvos Respublikos teritorijoje padarytą žalą ir sprendžia išmokos mokėjimo klausimą, taikytinos šio skirsnio nuostatos dėl žalą nustatymo tvarkos bei procedūrų ir išmokos mokėjimo. Kai atstovas pretenzijoms nagrinėti, paskirtas Lietuvoje, nustato ne Lietuvos Respublikos teritorijoje padarytą žalą ir sprendžia išmokos mokėjimo klausimą, atsižvelgiama į tos valstybės, kurioje įvyko eismo įvykis, transporto priemonių valdytojų civilinės atsakomybės

privalomąjį draudimą reglamentuojančius teisės aktus.

Lietuvos bankui ginčo šalių pateikti dokumentai ir paaiškinimai patvirtina, kad draudikas, kaip Vokietijoje veiklą vykdančios draudimo įmonės „DEVK Allgemeine Versicherungs-AG“ atstovas pretenzijoms nagrinėti, nustatė dėl Lietuvos Respublikos teritorijoje įvykusio 2016 m. spalio 14 d. eismo įvykio transporto priemonei „Rover 620“ padarytą žalą. Atsižvelgiant į tai, darytina išvada, kad 2016 m. spalio 14 d. įvykio administravimui yra taikytini Lietuvos Respublikos teisės aktai, nustatantys draudimo įmonių pareigas įvykių, kurie gali būti pripažinti draudžiamaisiais, administravimo atvejais.

Lietuvos bankui pateikti įrodymai patvirtina, kad draudikas, vadovaudamasis TPVCAPDĮ 14 straipsnio 3 dalies nuostatomis dėl 2016 m. spalio 14 d. įvykio administravimui taikytinos teisės, transporto priemonei „Rover 620“ padarytą žalą nustatė remdamasis Lietuvos Respublikos teisės aktais, reglamentuojančiais transporto priemonių valdytojų civilinės atsakomybės privalomojo draudimo teisinius santykius ir įtvirtinančiais dėl eismo įvykio sugadinto automobilio pripažinimo netikslingu remontuoti sąlygas. Saugaus eismo automobilių keliais įstatymo 27 straipsnio 6 dalyje nustatyta, kad, pagal transporto priemonių valdytojų civilinės atsakomybės privalomojo draudimo teisinius santykius reglamentuojančius teisės aktus (Taisykles), nustačius, kad eismo įvykyje nukentėjusiam trečiajam asmeniui transporto priemonę remontuoti ekonomiškai netikslinga, informacija apie šią transporto priemonę turi būti pateikta Lietuvos Respublikos kelių transporto priemonių registrai. Taigi, pagal Taisyklių 14 punkto sąlygas, nustačius, kad transporto priemonę „Rover 620“ nėra tikslinga remontuoti, informacija apie automobilio sunaikinimą turi būti pateikta Lietuvos Respublikos kelių transporto priemonių registrai Saugaus eismo automobilių keliais įstatymo 27 straipsnio 6 dalyje nustatyta tvarka.

Nors Saugaus eismo automobilių keliais įstatymo 27 straipsnio 6 dalyje nustatyta, kad pareiga Lietuvos Respublikos kelių transporto priemonių registrą informuoti apie sunaikintą transporto priemonę kyla draudimo įmonei, apdraudusiai atsakingo už eismo įvykio metu padarytą žalą asmens civilinę atsakomybę, tačiau, kaip minėta, pagal TPVCAPDĮ 14 straipsnio 1 dalį, Europos Sąjungos valstybės narės ar užsienio valstybės draudimo įmonės, apdraudusios atsakingo už eismo įvykio metu padarytą žalą asmens civilinę atsakomybę, atstovas pretenzijoms nagrinėti Lietuvos Respublikoje yra šios įmonės patikėtinis. TPVCAPDĮ 14 straipsnio 6 dalis numato, kad draudimo įmonė, apdraudusi atsakingo už eismo įvykio metu padarytą žalą asmens civilinę atsakomybę, turi suteikti visus būtinus įgaliojimus, kad atstovas pretenzijoms nagrinėti atliktų savo funkcijas (rinktų būtiną informaciją, spręstų klausimus dėl išmokos mokėjimo, mokėtų išmokas ir kita). Atsižvelgiant į tai, darytina išvada, kad pagal Lietuvos Respublikos teisės aktus, reglamentuojančius transporto priemonių valdytojų civilinės atsakomybės privalomojo draudimo teisinius santykius, nustatęs, kad dėl 2016 m. spalio 14 d. eismo įvykio sugadintos transporto priemonės „Rover 620“ nėra tikslinga remontuoti, draudikas turi kreiptis į 2016 m. spalio 14 d. eismo įvykio kaltininko civilinę atsakomybę apdraudusią draudimo įmonę „DEVK Allgemeine Versicherungs-AG“, prašydamas suteikti įgaliojimus pagal Saugaus eismo automobilių keliais įstatymo 27 straipsnio 6 dalies nuostatas Lietuvos Respublikos kelių transporto priemonių registrai pateikti informaciją apie tai, kad transporto priemonė „Rover 620“ dėl 2016 m. spalio 14 d. įvykio yra sunaikinta.

Remdamasis tuo, kas išdėstyta, ir vadovaudamasis Lietuvos Respublikos vartotojų teisių apsaugos įstatymo 27 straipsnio 1 dalies 2 punktu, Lietuvos banko valdybos 2012 m. sausio 26 d. nutarimo Nr. 03-23 „Dėl Vartotojų ir finansų rinkos dalyvių ginčų neteisminio sprendimo procedūros Lietuvos banke taisyklių patvirtinimo“ 2 punktu ir šiuo nutarimu patvirtintų Vartotojų ir finansų rinkos dalyvių ginčų neteisminio sprendimo procedūros Lietuvos banke taisyklių 59.2 papunkčiu, n u s p r e n d ž i u:

1. Iš dalies patenkinti pareiškėjo G. P. reikalavimus: rekomenduoti draudikui kreiptis į 2016 m. spalio 14 d. eismo įvykio kaltininko civilinę atsakomybę apdraudusią draudimo įmonę „DEVK Allgemeine Versicherungs-AG“, kad būtų suteikti įgaliojimai pagal Saugaus eismo automobilių keliais įstatymo 27 straipsnio 6 dalies nuostatas pateikti informaciją Lietuvos Respublikos kelių transporto priemonių registrai apie tai, kad transporto priemonė „Rover 620“

dėl 2016 m. spalio 14 d. įvykio yra sunaikinta.

2. Įpareigoti draudiką per mėnesį nuo šio sprendimo priėmimo dienos raštu informuoti Lietuvos banką apie sprendimo rezoliucinės dalies 1-ame punkte nurodytos rekomendacijos įgyvendinimą (neįgyvendinimą). Draudikui neįvykdžius minėtos rekomendacijos, apie tai bus paskelbta Lietuvos Respublikos teisės aktų nustatyta tvarka.

Lietuvos banko sprendimas dėl ginčo esmės yra rekomendacinio pobūdžio ir teismui neskundžiamas. Vartotojui ir finansų rinkos dalyviui išlieka teisė dėl ginčo sprendimo kreiptis į teismą arba kitą ginčų nagrinėjimo instituciją įstatymų nustatyta tvarka. Kreipimasis į teismą po Lietuvos banko sprendimo dėl ginčo esmės priėmimo nelaikomas šio sprendimo apskundimu.

Direktorius

Mindaugas Šalčius